

Budėkite, tvirtai laikykitės tikėjimo, elkitės vyriškai, būkite stiprūs! (1Kor 16,13)

2014 m. spalio Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 10 (147)

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X

Sauliaus pašaukimas

Katecheto Neilo Čijunsko pamokslas, pasakytas Kauno ev. reformatų bažnyčioje rugsėjo 14 d., lankantis vilniečiams.

Pamokslo pagrindu paimtos eilutės iš Apaštalų darbų 9 skyriaus nuo 1 iki 20 eilutės:

Tuo tarpu Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą ir išgavo raštus

Damasko sinagogoms, kad, užtikęs to kelio sekėjus vyrus ir moteris, galėtų juos suiminėti ir gabenti į Jeruzalę.

Kai atjojo netoli Damasko, staiga jį apšvietė iš dangaus šviesa. Nukritęs žemėn, jis išgirdo balsą: „Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?“ Jis

klausė: „Kas tu esi, Viešpatie?“ Šis atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ Jo kelionės draugai stovėjo be žado: mat girdėjo balsą, tačiau nieko nematė. Saulius atsikėlė nuo žemės, bet, atmerkęs akis, nieko nebematė. Paėmę už rankų, jie nuvedė jį į Damaską. Jis tris dienas išbuvo neregintis, nieko nevalgė ir negėrė. Damaske gyveno mokinyš, vardu Ananijas. Jam apsireiškęs Viešpats prabilo: „Ananijau!“ Šis atsakė: „Štai aš, Viešpatie.“ Viešpats tęsė: „Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Sauliaus. Štai jįsi meldžiasi ir regėjime pamatė vyrą, vardu Ananijas, ateinantį ir uždedantį ant jo rankas, kad praregėtų.“ Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą žmogų, kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje. Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“ Viešpats jam tarė: „Eik, nes jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio vaikams. Aš jam parodysiu, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo.“ Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios.“ Bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito, ir jis atgavo regėjimą. Pakilęs priėmė krikštą ir užvalgęs įgijo jėgų. Ir beregint ėmė skelbti sinagogose, kad Jėzus yra Dievo Sūnus.

Apaštalų darbuose (Apd 9,1–20) aprašyta istorija yra apie Sauliaus pašaukimą. Kai pirmą kartą ją skaičiau, ji taip smarkiai palietė mane, kad ir dabar ją skaitydamas ar galvodamas apie ją jaučiuosi nevertas Viešpaties aukos. Galbūt ir Jūs taip jaučiatės? Kad ir kaip būtų, ši istorija kelia nuostabą, kaip žmogus, kuris persekiojo krikščionis, pats virto uoliausiu Kristaus mokiniu. Nuostabu. Prisiminkime kaip visa tai įvyko. Kai Jeruzalėje buvo imta persekioti Bažnyčią, ši pasitraukė į pogrindį. Nors apaštalai pasiliko Jeruzalėje, daugelis kitų tikinčiųjų išsisklaidė. Religiniai vadovai ir fariziejai džiaugėsi išviję krikščionis iš Jeruzalės ir buvo linkę tuo pasitenkinti. Tik ne Saulius iš Tarso! Saulius troško nušluoti nuo žemės paviršiaus viską, kas siejosi su Jėzaus Kristaus vardu. *Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą ir išgavo raštus Damasko sinagogoms, kad, užtikęs to kelio sekėjus vyrus ir moteris, galėtų juos suiminti ir gabenti į Jeruzalę.* (Apd 9,1–2). Saulius buvo įsitikinęs savo tiesa. Jis tikėjo, kad visi krikščionys yra piktžodžiautojai ir verti mirties. Saulius buvo įsitikinęs, kad vykdo Dievo valią. Jo kelionė į Damaską buvo Dievo plano dalis. Tik Saulius dar nežinojo, kad Viešpaties valia jis išsiųstas į šią kelionę ne sunaikinti krikščionybės, bet nešti ją į pasaulį. Kai atėjo netoli Damasko, staiga jį apšvietė iš dangaus šviesa. Parkritęs ant žemės, jis išgirdo balsą: *Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?* (Apd 9,3–4). Koks klausimas? Taip gali paklausti tik mūsų Viešpats Jėzus Kristus. Tik pagalvokite – Dievo Sūnus, Dievo kuris sukūrė dangų ir žemę, klausia savo mokinių žudiko, savo persekiotojo: *kam mane persekioji?* Jėzui nereikia Sauliaus atsakymo, jis atsakymą žino. Jėzus nori, kad Saulius atsakytų sau. Saulių šis klausimas visiškai išmuša iš vėžių. Saulius nesupranta, kas darosi. Kokia čia šviesa? Kieno čia balsas? Ir koks čia klausimas? Saulius suklūsta. Jo drąsa dingsta. Nors širdis jau žino atsakymą, protas dar priešinasi. Todėl lyg norėdamas pasitikrinti, ar tai tiesa jis paklausia: *Kas tu esi, Viešpatie?* Viešpats, jam atsako: *Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji* (Apd 9,5). Va tokio

atsakymo Saulius tikrai nesitikėjo. Saulius guli kniūbsčias ant dulkėto kelio. Žmogus, kuris nekentė Viešpaties Jėzaus ir darė viską, kas tik įmanoma, kad Jam pakenktų, dabar kreipiasi į Jį: *Viešpatie.* Tai nuostabus atsivertimas, kuris įvyksta akimirksniu. Saulius visiškai pasikeičia. Jis pasirengęs vykdyti Viešpaties paliepimus. *Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti* (Apd 9,6). Saulius atsikėlė nuo žemės, bet, atmerkęs akis, nieko nebematė. Paėmė už rankų, jie nuvedė jį į Damaską. Jis tris dienas išbuvo neregintis, nieko nevalgė ir negėrė (Apd 9,8–9). Kaip Jėzus išbuvo kape, kaip Jona išbuvo žuvies pilve, taip ir Saulius turėjo išgyventi tokią pat tamsą, kad po to galėtų pažinti šviesą ir būti šviesoje. Viešpats ir mums kartais gyvenime uždengia akis, kad galėtume visiškai atsiduoti Jo valiai. Bet palikime trumpam Saulių, esantį tamsoje, paskendusį apmąstymuose apie tai, kas jam atsitiko. Pažvelkime į šios istorijos dar vieną veikėją, kuris gauna tikrai ne mažesnius išbandymus nei Saulius. Kalbu apie Damaske gyvenusį mokinį, vardu Ananijas. Jam apsireiškęs Viešpats prabilo: *Ananijau!* Šis atsakė: *Štai aš, Viešpatie.* Viešpats tęsė: *Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Štai jisai meldžiasi ir regėjime pamatė vyrą, vardu Ananijas, ateinantį ir uždėdantį ant jo rankas, kad praregėtų* (Apd 9,10–12). Pabandykite įsivaizduoti save Ananijo vietoje. Kaip pasielgtumėte Jūs? Ar nesuabejotumėte savo sveiku protu? Jei išgirstumėte balsą, sakantį Jums nueiti pas pamišėlį žudiką ir jį palaiminti. Ką darytumėte? Ar nesuabejotumėte? Taip ir Ananijas, kaip ir mes, kankinamas abejonių atsakė: *Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą žmogų, kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje. Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suiminti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.* Viešpats jam tarė: *Eik, nes jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio vaikams. Aš jam parodysiu, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo* (Apd 9,13–16). Kodėl Viešpats pasirinko Saulių? Mes negalime įsivaizduoti Viešpaties planų, bet žvelgiant iš dabarties į istoriją,

turime sutikti, kad Jo pasirinkimas buvo nuostabus. Kiek nuostabių tikėjimo darbų atliko Saulius. Saulius, kurį pažįstame kaip tikėjimo brolių apaštalą Paulių. Dievas pamini dvi priežastis, kodėl pašaukė Saulių. Jis išsirinko jį būti Jo indu pirmiausia tam, kad neštų tautoms Jėzaus vardą. Atkreipkite dėmesį, jog Saulius nevadinamas liudytoju, kaip buvo vadinami Viešpaties mokiniai. Nors gali būti, kad Saulius matė Jėzaus nukryžiuojimą, bet jis nevaikščiojo su Viešpačiu, Jam tarnaujant žemėje. Iš tikrųjų jaunasis fariziejus iki to lemtingo įvykio pakeičė jį į Damaską buvo Jėzaus priešas. Viešpaties mokinių persekiotojas. Dabar jam reikia nešti Jėzaus vardą. Tą patį šiandien turime daryti ir mes. Antra, Viešpats sakė parodysiąs Sauliui, kiek daug jam teks iškentėti dėl Jo vardo. Šis vyras išrinktas kentėti dėl Jėzaus Kristaus. Mes visi turime kentėti dėl Jėzaus vardo. Mano manymu, nėra žmogaus, kuris būtų iškentėjęs dėl Viešpaties daugiau už apaštalą Paulių. Mums kartais atrodo, kad ir mes kenčiame daugiau už kitus. Kodėl Dievas tai leidžia? Gal mums ir teko sunkesnė dalia, nei kitiems, tačiau sutikite, jog dažnai mūsų kančios mums atrodo didesnės, nei yra iš tikrųjų. Šiaip ar taip, nė vienas iš mūsų nekenčiame dėl Viešpaties taip, kaip kentėjo Saulius. Bet jo kančios buvo apvainikuotos pačiu garbingiausiu vainiku. Sauliui Viešpats Jėzus pasirodė asmeniškai. Manau, jog tuomet, kai mūsų prisikėlęs Viešpats asmeniškai pasirodė Sauliui, Dievo Dvasia atvėrė dvasines šio vyro akis, bet užvėrė fizines, kad jis galėtų išvysti Viešpatį Jėzų. Ką daro Saulius? Jis meldžiasi, ir jo maldos išklausomos. Taigi Dievo Dvasia pasirodo Ananijui ir nusiunčia jį padėti Sauliui. Pabandykite įsivaizduoti save Ananijo vietoje. Ar galėtumėte pasiryžti tokiam žingsniui ir paklusti Viešpačiui? Juk Viešpats siunčia, kad palaimintumėte žmogų, kuris ne tik persekiojo Bažnyčią, bet ir žudė Bažnyčios narius. Norėčiau ir aš tokio klusnumo, kokį turėjo Ananijas. Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: *Broliai Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dva-*

sios (Apd 9,17). Koks pasikeitimas! Jis vis dar tas pats Saulius iš Tarso, tačiau jau nebe priešas, o brolis. Kiekvienas, Viešpatį Jėzų Kristų mylintis žmogus, yra brolis kitam tikinčiajam. Deja, reikia pridurti, jog broliai ne visuomet elgiasi taip, kaip turėtų. Saulius atgaus regėjimą. Be to, jis bus pripildytas Šventosios Dvasios. Jis bus pripildytas Dievo Dvasios, kad galėtų tarnauti. Tai patyrimas, atsispindintis tikinčiojo gyvenime. Saulius pakeliui į Damaską buvo išgelbėtas. Tačiau, kol pas jį neatėjo Ananijas, jis nebuvo pripildytas Šventosios Dvasios. Saulius taps Viešpaties Jėzaus liudytoju. Jam bus sugražintas regėjimas. *Bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito, ir jis atgavo regėjimą. Pakilęs priėmė krikštą* (Apd 9,18). Sauliaus pasikrikštyjimas vandenyje yra tarsi jo atsivertimo užantspaudavimas – ženklas, kad jis atsivertė. Vanduo neturė-

jo nieko bendro su šio vyro išgelbėjimu. Jis buvo pakrikštytas Šventąja Dvasia, tai yra buvo išgelbėtas pakeliui į Damaską. Kai Ananijas uždėjo ant Sauliaus rankas, šis tapo pilnas Šventosios Dvasios – pasirengęs tarnavimui. O štai dabar jis pakrikštijamas vandeniu. Ir užvalgęs įgijo jėgų. Kelias dienas jis buvo su Damasko mokiniais ir beregint ėmė skelbti sinagogose, kad Jėzus yra Dievo Sūnus (Apd 9,19–20). Nieko nelaukdamas, Saulius iš Tarso ima liudyti. Kodėl? Todėl, kad yra pilnas Šventosios Dvasios. Jis *ėmė skelbti sinagogose, kad Jėzus yra Dievo Sūnus*. Kad galėtumėte patikėti tuo, ką Kristus padarė, turite žinoti, kas Jis. Jėzus Kristus mirė, prisiimdamas bausmę už jūsų nuodėmes. Jis galėjo mirti už jūsų nuodėmes tik todėl, kad yra Dievo Sūnus. Aš negaliu numirti už jūsų nuodėmes, o jūs – už mano. Joks žmogus nepajėgus

savo mirtimi atpirkti kito. Tai galėjo padaryti tik Kristus, nes Jis – Dievo Sūnus. Taigi Saulius ėmė skelbti, kad Jėzus yra Dievo Sūnus. Šį faktą mums reikia žinoti pirmiausia.

Brangūs broliai ir seserys Kristuje, Dievas išlieka visagalis, gebantis įkvėpti mums norą keisti savo mintis ir norus. Pasitikėkime Viešpačiu visada. Nugalėkime abejones taip, kaip jas nugalėjo Ananijas, visiškai pasitikėdamas ir visiškai paklusdamas Viešpačiui. Ir nugalėkime savo baimes, kaip Saulius. Kad ir kokioje tamsoje būtume, nebijokime. Melskime ir ištieskime rankas Viešpačiui. Jis nedels, Jėzus paims už rankos ir iš tamsos išves į šviesą. Viešpatie, Jėzau Kristau, imk mus už rankos ir vesk mus į šviesą! AMEN.

Katechetas Neilas Čijunskas

Svečiai iš JAV Vilniuje

Gražų rugsėjo 29 dienos sekmadienį vilniečiai rinkosi į pamaldas, kurias laikė gen. superintendentas kun. Tomas Šernas. Pamaldose dalyvavo svečiai iš Jungtinių Amerikos Valstijų. Tai kun. Nealas Mathiasas – Jungtinės reformatų presbiterionų Bažnyčios (angl. *Associate Reformed Presbyterian Church*), Pirmosios presbiterionų bažnyčios (*First Presbyterian Church*) klebonas, kun. Scottas Andiesas – Reformatų Teologijos seminarijos Kijeve dekanas; Alexis Pettettas – Jungtinės reformatų presbiterionų Bažnyčios Užsienio misijų skyriaus naujasis vadovas ir dr. Dariuszas M. Bycko – tos pačios Bažnyčios kandidatas misijai į Lenkiją.

Kun. Nealas Mathiasas pasakė pamokslą, pasidžiaugė buvimu drauge. Su svečiais susikalbėti padėjo iš Biržų atvykęs vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas. Kalbėję svečiai taip pat prisiminė ir pasidžiaugė ypatingais santykiais su Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia: vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas šių metų birželio 6–14 dienomis lankėsi Amerikoje Jungtinės reformatų presbiterionų Bažnyčios kvietimu, dalyvavo šios Bažnyčios Sinodo suvažiavime Bon-

clarkeno konferencijų centre.

Po pamokslų trumpai pasisakė svečiai. „Visus sveikinu mano atstovaujamos seminarijos vardu. Mūsų seminarijoje mokosi įvairių konfesijų tikintieji“, – sakė Scottas Andiesas. Kitas svečias dr. Dariuszas M. Bycko pasidalijo savo prisiminimais apie Lietuvą, Klaipėdą, kurioje kurį laiką gyveno su šeima, buvo reformatų parapijos nariai.

Po pamaldų dar ilgai nenutrūko diskusijos ir klausimai agapėje parapijos namuose.

Amerikos jungtinė reformatų presbiterionų Bažnyčia (AJRPB) – viena iš nedidelių, bet seniausių Re-

formatų ir Presbiterionų Bažnyčių ir yra koncentruota daugiausia vienoje geografinėje teritorijoje – Pietų ir Šiaurės Karolinos valstijose, tačiau jos parapijų yra visoje JAV bei Kandoje. Bažnyčia jungia apie 40 000 tikinčiųjų, tvirtai laikosi reformatų konfesinių raštų – presbiterionų Vestminsterio tikėjimo išpažinimo knygos (1647) bei Didžiojo ir Mažojo katekizmo. Bažnyčia išsiskiria aktyvia misine veikla ir visuomeniniu bei teologiniu konservatyvumu, gyvu tikėjimu.

Viktorija Liauškaitė

Nuotr. A. Arlauskienės

Konsistorijos posėdis Biržuose

Po vasaros pertraukos Biržuose 2014 m. rugsėjo 13 dieną į eilinį, šios kadencijos 10-tąjį, posėdį susirinko Lietuvos evangelikų reformatų Konsistorija. Per vasarą susikauptė virš dvidešimties sprendinių klausimų.

2014 m. birželio 22 d. Lietuvos evangelikų reformatų gen. superintendentas kun. Tomas Šernas pasirašė susitarimą su Lietuvos Respublikos Sveikatos apsaugos ministerija dėl sielovados patarnavimų teikimo sveikatos priežiūros įstaigose, o 2014 m. rugsėjo 1 d. Lietuvos reformatų Bažnyčios vadovas pasirašė dar vieną susitarimą su Lietuvos Respublikos Krašto apsaugos ministerija dėl Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios sielovados patarnavimų teikimo Lietuvos Respublikos kariuomenei. Konsistorijoje buvo aptarti kapelionų misijų klausimai šioms pareigoms. Sutarta, kad kun. Rimas Mikalauskas kuruotų kapelionato reikalus krašto apsaugos sistemoje, o kun. Raimondas Stankevičius – eitų vyriausiojo kapeliono pareigas sveikatos priežiūros įstaigose. Remdamasis šiuo Konsistorijos nutarimu gen. superintendentas įgaliotas skirti šias misijas kaip laikinas, nes galutinį sprendimą dėl misijų priima tik Lietuvos evangelikų reformatų Sinodas, todėl šių misijų galutinis patvirtinimas bus teikiamas 2015 metų eiliniam Sinodo suvažiavimui.

Šių metų Sinodo suvažiavime svečių teisėmis dalyvavo kelių Lietuvos evangelikų Bažnyčių vadovai. Jie ne tik perdavė sveikinimus Sinodui nuo savo Bažnyčių, stebėjo Sinodo darbą, bet ir dalyvavo neformaliuose pokalbiuose su reformatų dvasininkais, Sinodo dalyviais. Tuomet buvo sutarta, jog būtų tikslinga susitikti dažniau, pažinti vieni kitus, kartu paieškoti kelių stiprinti Evangelijos

darbą Lietuvoje. Tęsiant prasidėjusį bendravimą Konsistorija pavedė vicesuperintendentui kun. Rimui Mikalauskui organizuoti seminarą-diskusiją „Evangelikų švietimas. Mokyklos“ Kėdainiuose 2014 m. spalio 25 dieną. Į šį seminarą-diskusiją nutarta kvieisti evangelikų reformatų bei kitų evangelikų Bažnyčių vyresniusius bei visus švietimu besidominčius tikinčiuosius. Seminaras-diskusija prasidėtų pamaldomis Kėdainių evangelikų reformatų bažnyčioje, po kurių seminaro dalyviai susirinktų Kėdainių daugiakultūriame centre, išklaustų keletą paskaitų apie evangelikų švietimą, mokyklas praelyje bei išgirstų, kaip evangelikų švietimas ir mokyklos gyvuoja šiandien. Po paskaitų dalyvautų diskusijose mažose grupelėse.

Konsistorijos posėdyje buvo aptarta Lietuvos evangelikų reformatų tikybos dėstymo mokyklose padėtis. Šiuo metu evangelikų reformatų tikyba yra dėstoma tik Biržų rajone. Deja, šiai dienai susidariusi situacija netenkina, reikalauja didesnio Bažnyčios vyresniųjų bei tikinčiųjų šeimų dėmesio. Padėtį apie reformatų tikybos dėstymą Biržų mokyklose Konsistorijai pristatė kun. Rimas Mikalauskas. Per pastarąjį dešimtmetį aiškiai sumažėjo vaikų, lankančių reformatų tikybos pamokas. Iš dalies tai yra dėl demografinės situacijos, tačiau iš kitos pusės nepakankamas dėmesys reformatų tikybos dėstymo kokybei ir stoka dvasinio darbo su tikinčiųjų šeimomis. Šiomet reformatų tikybai dėstyti Biržų rajone pakviesta daugiau mokytojų. Konsistorija pritarė siūlymui skirti lėšų tikybos mokytojų kvalifikacijos kėlimui bei šiai disciplinai reikalingos metodinės medžiagos parengimui bei įsigijimui. Tikybos mokytojų kvalifikacijos kėlimui gali praversti Evangelinio Biblijos instituto teikiamos neakivaizdinių studijų programos. Konsistorija priėmė sprendimą, kad mokytojams pažymas dėl leidimo dėstyti mokykloje reformatų tikybą išduotų generalinis superintendentas, taip pat

jį informuotų ir tikybos mokytojų darbą prižiūrintys parapijų ganytojai.

Konsistorija peržvelgė bažnytinio gyvenimo sritis, kurioms tikslinga skirti finansinę paramą. Numatyta skirti lėšų būtinai kasdienei Bažnyčios veiklai išlaikyti, taip pat Bažnyčios tarnautojų kvalifikacijos kėlimui, vadovų mokymams, naujo giesmyno leidybai, kitų metų vasaros šeimų darbo ir studijų stovyklai, vaikų namų Medeikiuose poreikiams, Radvilų jūrų skautų veiklai Biržuose. Konsistorija džiugiai priėmė žinią, kad Vilniuje Sinodo įsteigtam „Krikščioniškam vaikų darželiui“ Vilniaus miesto savivaldybė suteikė patalpas Pilaitės mikrorajone. Tikimasi, jog darželis savo veiklą galės pradėti jau šių metų pabaigoje. Konsistorija vaikų darželio įsikūrimo gautose patalpose darbams skyrė Bažnyčios lėšų.

Po kilusių diskusijų kitam posėdžiui buvo atidėtas klausimas dėl Lietuvos evangelikų reformatų giesmyno leidybos. Giesmyno leidyba yra ypač sudėtingas ir atsakingas darbas. Turima lėšų šiam darbui pradėti, tačiau labai sunku rasti tinkamą kvalifikaciją turinčius specialistus, pasiekti sutarimus vienais ar kitais giesmyno parengimo klausimais. Iki konkrečių sprendimų priėmimo reikalinga laiko pozicijų suderinimui ir jau nuveikto darbo įvertinimui.

Atidėtas klausimas ir dėl diakoninės veiklos nuostatų. Jų projektas buvo ne kartą svarstytas, tačiau vieningai sutarta, jog jį dar reikia tobulinti, detaliau išanalizuoti. Gen. superintendentas įpareigotas kitam posėdžiui dar kartą peržiūrėti turimą projekto variantą, surinkti pasiūlymus ir Diakoninės veiklos nuostatų projektą pateikti svarstyti kitame Konsistorijos posėdyje.

Ateinančiais metais tikimasi sulaukti pastiprinimo dvasinėje tarnystėje. Toliau vystoma partnerystė su Jungtine reformatų presbiterionų Bažnyčia (JAV). Konsistorija pritarė atstovo Franko van Daleno ir jo

Krikštytos ir konfirmacija Panevėžyje

žmonos Emily pakvietimui tarnauti Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčioje ir išsiųs kvietimą Lietuvos ambasada Vašingtone dėl galimybės gauti vizas jų ilgalaikiai misijai Lietuvoje. Priimtas sprendimas rengti bendradarbiavimo sutartį su šia Bažnyčia Amerikoje, siunčiančia misionierius į mūsų šalį.

Eiliniame 2014 metų Sinode buvo priimtas sprendimas, kuriuo Evangelinio Biblijos instituto studentas Vaidotas Ickys buvo patvirtintas lektoriaus tarnystei. Jis talkina dvasininkams Lietuvos evangelikų reformatų parapijose. Vilniaus ev. reformatų parapijos klebonas kun. Raimondas Stankevičius pažymėjo, jog Vaidotas Ickys nuoširdžiai tarnauja ir labai pagelbėja dvasininkams Vilniuje, kitose parapijose ir jo darbo krūvis vis didėja. Būtina išspręsti lektoriaus V. Ickio tarnystės išlaikymo klausimą. Atsižvelgdama į Dvasininkų sesijos rekomendacijas, Konsistorija priėmė sprendimą paskirti lektoriui išlaikymą pagal DTIP (Dvasininkų tarnystės išlaikymo principai) sąlygas, taip pat padengti tarnybines išlaidas pagal pateiktus išlaidų dokumentus.

Buvo gautas (2014-05-24) kuratorės Palmyros Krikščiukienės pareiškimas, kuriame ji prašo ją atleisti nuo Sinodo kuratoriaus pareigų. Kuratorė P. Krikščiukienė savo prašyme teigia, jog dėl amžiaus ir sveikatos vis mažiau turi jėgų šias pareigas vykdyti. Nuo kuratoriaus pareigų gali atleisti tik Sinodas. Konsistorija šį prašymą teiks Kuratorių sesijai, rekomenduodama 2015 metų Sinodui kuratorės Palmyros Krikščiukienės prašymą patenkinti ir siūlo jai suteikti Sinodo garbės kuratorės vardą.

Posėdyje buvo pasikeista informacija apie aktualius bažnytinio gyvenimo įvykius, apžiūrėtas naujai įsigytas tarnybinis automobilis, skirtas Vilniaus, Panevėžio ir Kėdainių parapijų ganytojo tarnystei paremti. Išklaudyta informacija apie Panevėžio evangelikų reformatų bažnyčios statybos projektų rengimo darbų pabaigą. Kitą eilinį Konsistorijos posėdį nutarta sušaukti 2014 m. lapkričio 15 d. 9.45 val. Biržuose.

Nekantariai laukėme rugsėjo 14-osios, kuomet turėjo įvykti graži šventė mūsų parapijoje. Tą dieną seniūnai rinkosi gerokai anksčiau, kad papuoštų bažnyčią gėlėmis bei žalumynais. Su gėlėmis atskubėjo ir konfirmančių mamytės, močiutės. Iš tiesų stengtasi neveltui, nes bažnyčia prisipildė parapijiečių ir svečių, sulaukėme ir abiejų kunigų, tai yra generalinio superintendente kunigo Tomo Šerno ir parapijos administratoriaus kunigo Raimondo Stankevičiaus.

Skambant vargonų muzikai susikaupę į presbiteriją atėjo abu kunigai, krikštijamosios ir konfirmantės. Tokiais momentais nuklystame į labai šiltus prisiminimus apie savas konfirmacijos šventes, draugus, artimuosius, su kuriais buvome kartu tuo metu. Pakėlę akis pamatome tokią pat šiltą ir mielą akimirką, tik jau veikėjai – mūsų vaikai ar anūkai, o ir mes jau nebe tie...

Pamaldas pradėjo parapijos administratorius kun. Raimondas Stankevičius, homiliją sakė gen. superintendentas kun. Tomas Šernas.

Kreipdamasis į krikštijamąsias ir konfirmantes kunigas kalbėjo, kad krikštas yra Sandoros su Dievu Sakramentas. Krikštas įpareigoja, krikštas yra pakvietimas į Dangaus

Karalystę, o konfirmacija – tai pakvietimas į Bažnyčią. Tai rimti pakvietimai. Būna, kad žmonės pasikrikštija, bet nesirengia konfirmuotis, o konfirmuoti neateina į bažnyčią, į pamaldas. Apie tai byloja Jėzaus žodžiai iš Mato evangelijos – 22 skyrius 14 eilutė: *Nes daug pašauktų, bet maža išrinktų*. Būtina būti išrinktu, nes dėl mūsų Kristus kentėjo ir mirė.

Konfirmantės pasižadėjo gyventi krikščioniškame tikėjime, kurį ką tik išpažino. Krikšto ir konfirmacijos apeigas atliko abu kunigai.

Po konfirmacijos Agnė Baltušytė ir Gabija Dimšaitė pirmą kartą savo gyvenime priėmė Viešpaties Vakarienes Sakramentą, kartu su bendruomenės nariais patvirtino savąjį tikėjimą reformatų išpažinime. Augustę, Gabiją ir Agnę jų gyvenimo ypatinga proga sveikino artimieji, draugai, parapijos vardu žodį tarė seniūnė Irena Skiauterytė ir parapijos seniūnų valdybos pirmininkas kurt. Petras Romualdas Puodžiūnas, o parapijiečiai pagiedojo tradicinę giesmę „Sveikiname Jus širdingai“.

Po pamaldų prie bažnyčios sustojome tradicinei bendrai nuotraukai.

Nuoširdžiai miela, kad šie jauni žmonės žengė svarbų savo gyvenimui ir tikėjimui žingsnį.

Sigita Audickienė

Bendrystę surado muzikuodami drauge

Rugsėjo pirmą savaitgalį Biržuose vyko ketvirtoji Tarptautinė kūrybinė–edukacinė stovykla „Muzikuokime drauge“. Ją organizavo Lietuvos muzikų sąjunga ir Biržų Vlado Jakubėno muzikos mokykla. Tradicija tampančiame renginyje šįmet dalyvavo net 37 instrumentiniai ansambliai ir 32 juos parengę mokytojai bei meistriškumo kursų vadovai iš Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Didžiosios Britanijos. Ketvirtosios tarptautinės kūrybinės edukacinės stovyklos atidarymo koncertas įvyko penktadienį Biržų pilies menėje. Šeštadienį, rugsėjo 6 d., stovyklos dalyviai koncertavo reformatų bažnyčioje.

Muzikuoja seserys Daunytės. Nuotr. autorės

Bažnyčioje griežė smuikai, skambėjo arfos ir gitaros melodijos

Prieš pasirodymą jauni žmonės dar ir dar kartą derino instrumentų skambėjimą tiek pačioje bažnyčioje, tiek jos šventoriuje. Kas rymojo prisiglaudęs prie medžio, kas atsiribojęs nuo viso pasaulio grojo atsisdėjęs ant suolelio, kas tiesiog griežė prie į šventovės sieną atremtų kopėčių. Matydami taip rimtai nusiteikusius jaunos žmones, biržiečiai stebėjosi jų dvasine branda, atsakomybe, gebėjimu susikaupti.

Koncertą pučiamųjų instrumentų fanfaronis pradėjo M. K. Čiurlionio menų mokyklos varinių pučiamųjų ansamblis, vadovaujamas mūsų kraštiečio Antano Ladygos. Juos keitė smuikininkių duetas iš Vilniaus, styginių instrumentų kvartetai iš Vilniaus ir Rygos, susikaupti kvietė fortepijono ir vargonų muzika. Pirmą kartą per ketverius metus biržiečiams suskambo jų ovacijas pelnęs klasikinės gitaros ir smuiko duetas. Žiūrovus sužavėjo mažosios panevėžietės Kornelijos Sakalauskaitės (smuikas) ir gitaristo Danieliaus Kuojos muzikavimas. Neliko nepastebėta, jog groti gitara jaunimą Panevėžyje mokinančio

Raimundo Januševičiaus šaknys – Biržų žemėje. Dar ne vienas biržietis mena jo muzikalius tėvus Aldoną ir Joną Januševičius. Rinkuškių, Kirkių kaimo ir Astravo vyresnieji gyventojai pasakoja, kaip kaimo gegužinėse įvairiais instrumentais grodavo Raimundo tėvas. Panevėžio muzikos mokykloje mokytoju metodininku dirbantis ir pats muziką kuriantis Raimundas „Šiaurės rytams“ sakė retai atvykstantis į tėvų gimtąjį kraštą. Tačiau čia niekada nepaklystantis. Kolegų ir mokinių paklaustas, iš kur taip tiksliai žinantis, kur sukuti automobilį, atsakęs trumpu „tiesiog jaučiu“. R. Januševičiui patiko muzikos mokyklos „koridoriukai ir klasytės“, kuriose, pasak Raimundo, moksleivius gaubia jaukumas ir ramybė lyg vienuolyno celėse maldai susikaupiančius vienuolius. Meistriškumo pamokas stovykloje vedusius pedagogus R. Januševičius vadino „fantastiška komanda“, kuri ne tik viską moka, gali, ne tik myli muziką, bet ir puikiai jaučia trapų vaiko sąlytį su muzika.

Tikra dovana klausytojai vadino koncertą vainikavusį ansamblio iš Vilniaus „Regnum Muzikale“ pasirodymą. Visus tiesiog pakerėjo atlikėjos – keturios seserys Joana (arfa), Vita Marija (fleita), Elena (violončelė), Kotryna Ugnė (smuikas) Daunytės. Savarankiškai pasirodymui pasiruošusios muzikantės sulaukė audringų plojimų, pagyrimo šūksnių. Klausytojai plojo atsistoję ir... buvo apdovanoti dar vienu kūriniu. Po koncerto atlikėjos „Šiaurės rytams“ džiaugėsi gražia, ramia diena, kupina šviesaus nusiteikimo. Pasak jų, pasirodydami sostinėje, atlikėjai kartais net neįsivaizduoja, jog ir mažuose šalies miesteliuose yra tokių puikių salių, kur galima koncertuoti. Įspūdziais besidalijusios merginos teigė,

jog visiškai nesvarbu, kur muzikuoti, svarbu, kad būtų gera publika.

Po koncerto stovyklos dalyviai dar ilgai bendravo prie vaišių stalo ev. reformatų parapijos namuose. Pakako laiko ir gilesnėms pažintims, ir ateities planams kurti, ir asmeninėms bei dalykinėms diskusijoms. Seimo narys Aleksandras Zeltinis Biržų Vlado Jakubėno muzikos mokyklai įteikė Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komiteto padėką už kamerinės muzikos puoselėjimą.

Kun. Rimas Mikalauskas susirinkusiesiems dėkojo už bažnyčiai ir Biržams padovanotas gražias muzikines dovanas. Jaunimo susidomėjimo sulaukė ne tik įdomus dvasininko kalbėjimas, bet ir išsaugota sena religinė literatūra. Smalsiausieji sulaukė dar leidyklos dažais kvepiančių dovanėlių.

Gražina Dagtė
Sutrumpinta iš www.siaure.lt

B. Dvariono muzikos mokyklos mokinių koncertas

Spalio 3 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje koncertavo Balio Dvariono dešimtmetės muzikos mokyklos mokiniai ir jų mokytojai, šiuo koncertu paminėdami Tarptautinę mokytojų dieną.

Vilniaus reformatų bažnyčioje nuo pat jos pastatymo nekoncertavo tiek jaunų žmonių. O ir dauguma susirinkusių klausytojų pirmą kartą peržengė šios bažnyčios slenkstį, kai kuriems jų apskritai niekada neteko apsilankyti evangelikų maldos namuose. Tai buvo pažintinis koncertas abiem prasmėm: reformatams – su neįprastu sudėties ansambliais, fleitų orkestru, dalyviams ir svečiams – pabuvoti protestantiškai paprastoje, asketiškoje bažnyčioje.

Koncerto pradžią „fanfarų“ garsais paskelbė trombonų trio: Tomas Chmelevskis, Valentas Kuklis, Lukas Škimelis, mokyt. Algirdas Šuminas.

Po jų Vilniaus parapijos klebonas kun. Raimondas Stankevičius pasveikino esamus ir buvusius mokytojus Tarptautinės mokytojų dienos proga, o visus susirinkusius – atvykus į reformatų bažnyčią, atlikėjams palinkėjo sėkmės koncertuojant, o klausytojams – malonių akimirų klausantis.

Koncerte skambėjo austrų kompozitoriaus Volfgango Amadėjaus Mocarto, italų: Džovanio (Žano) Baptistos Lully, Gaetano Donicečio, Aleksandro Skarlačio, Antonijaus Vivaldžio, Anglijoje gyvenusio vokiečių kompozitoriaus Georgo Frydricho Hendelio, lietuvių kompozitoriaus Juozo Pakalnio kūriniai, taip

pat anglų liaudies dainų aranžuotės.

Atlikėjai keitė vieni kitus, papildydami bažnyčios erdvę neįprastų jai garsų: grojo obojai, fleitos, trombonai..., dainavo būsimosios estrados solistės ar operų primadonos... Įsidėmėkite jų vardus: Fausta Balčaitytė, Indrė Sokolovaitė, Kamilė Grušnytė.

Gal kada nors skaitysime afišose ir Augustino Ališausko (trombonas), Juozapo Ivanausko (obojus), Gabijos Laibakojytės (fleita) ar Augustės Janatjevės (fleita) pavardes. Ne tik akompaniatoriais, bet ir koncertuojančiais solistais galbūt užaugs pianistai Dovydas Kiauka, Ana Golovkina...

Klausytojai visus sutikdavo padrašinančiais plojimais, o dažną palydėdavo – ovacijomis.

Visus sužavėjo neįprastas – net per dvidešimt fleitų – orkestras, kuriam vadovauja Marius Pupkovas. Jis ir Vilniaus parapijos tarybos narys Raimondas Natka buvo šio koncerto reformatų bažnyčioje iniciatoriai.

Koncerto staigmena buvo dainininkės, sopranų trio „Trys panteros“ narės Raimondos Tallat-Kelpšaitės pasirodymas. Ji kartu su fleitų orkestru atliko J. Pakalnio harm. lietuvių liaudies dainą „Siuntė mane motinėle“.

Koncerto sėkmę lėmė ir prieš 180 metų šią bažnyčią projektavę architektai, statytojai – jos puikia akustika

įsitikino ir atlikėjai, ir klausytojai. Jaunųjų solisčių balsai skambėjo subtiliai, buvo girdėti visi niuansai, liejosi kūrinio ir atlikėjo balso grožis. Solistes parengė jau minėta Kauno valstybinio muzikinio teatro solistė Raimonda Tallat-Kelpšaitė ir Lietuvos operos ir baleto teatro solistė Laima Domikaitė. Vokalistams puikiai talkino prityrę koncertmeisteriai Vaiva Eidukaitytė-Storastienė ir Gytis Cinauskas, kurių pavardes galime išvysti afišose, šalia koncertuojančių mūsų šalies solistų.

Kad koncertas buvo puikus, vykęs, gali paliudyti ir mažiausias klausytojas, reformatų parapijos narys Joelis, kuris visą koncertą ramiai, įdėmiai išklausė, šiltai įsitaisęs ant tėčio kelių...

Džiaugiamės, kad penktadienio vakarą galėjome praleisti kartu su talentingais, meną mylinčiais, muzikuojančiais vaikais ir jų atsidavusiais mokytojais.

Kapinių šventėse žmonių nesumažėjo

Baigiantis vasarai, baigėsi ir evangelikų reformatų kapinių šventės, tradiciškai organizuojamos šiltuoju metų sezonu. Biržų rajone jų būta daugiau nei trisdešimt. Papilio parapijoje – šešiolika, Biržų – devyniolika. Rinktasi ir Švobiškyje bei Salamiestyje (Pasvalio ir Kupiškio r.)

Dėkojo tikintiesiems ir seniūnijoms

Biržų ev. reformatų bažnyčios klebonas, kunigas Rimas Mikalauskas pastebėjo, jog per paskutiniuosius dešimt metų Biržų krašte, o tuo pačiu ir parapijoje, gerokai sumažėjo gyventojų. Tačiau į kapinių šventes žmonės renkasi vienodai gausiai – suvažiuoja ne tik iš kitų miestų, bet ir iš užsienio.

Dvasininkas nešykštėjo gero žodžio miesto ir kaimų seniūnijoms, kurios visada pasistengia gražiai sutvarkyti kapinių teritorijas. Kunigų žodį vis giliau įsimena ir tikintieji – vis mažiau žmonių ne užcementuoja, plytelėmis užkloja kapavietes, o pasėja veją, ant paminklų pagal seną evangelišką tradiciją užrašo ne tik artimųjų vardą ir pavardę, bet pažymi ir gimimo bei mirties metus, mėnesį, dieną. Pagirtina kunigas vadino ir kitą evangelišką vertybę – ant paminklo užrašomą eilutę iš Šventojo Rašto. Pasak kun. Rimo Mikalausko, ir Biblijoje bylojama, jog „jei šitie vaikai nešauks, tai akmenys šauks“.

Ragino atsakingai naudotis Dievo dovanota „kreditine kortele“

Bene gausiausiai ir kasmet į kapinių šventes renkamasi Rinkuškių, Kilučių ir Kubilių kapinėse. Į mažutes Rinkuškių kapinaites ant Širvėnos ežero kranto šiais metais suvažiavo daugiau nei šimtas dvidešimt žmonių. Jau tapo tradicija, kad paminėti Amžinybėn iškeliavusių šeimos narių, giminaičių, kaimynų ar draugų ateina ir Romos katalikų tikėjimą išpažįstantys krikščionys.

Pamaldos Rinkuškių kaimo evangelikų reformatų kapinėse šįmet buvo pradėtos skaitiniu iš Apreiškimo Jonui, nuo 4 iki 10 eilutės: „Dvidešimt keturi vyresnieji ir keturios būtybės parpuolė ir pagarbino Dievą, sėdintį soste, sakydami: „Šlovinkite mūsų Dievą, visi, kurie Jo bijote, maži ir dideli! (...) Dievą garbink! O Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia“.

Susirinkusiesiems pamokslavęs Biržų ev. reformatų bažnyčios klebonas, kun. Rimas Mikalauskas pastebėjo, jog net Jonas Kalvinas

nepaliko šios knygos, užveriančios Biblijos pranašystę, komentaro. Kai kurie teologai teigė, jog tada „dar nebuvo metas“. Tačiau dabar daugelis žmonių susimąsto, ar tik neprasidėjo paskutiniai laikai. Tai aktualu mums, gyviesiems. Tų, kurie jau užmigę Viešpatyje, pasak dvasininko, laikas nebeveikia.

Apreiškimo knygoje raginama: „Šlovinkite Dievą visi, kurie Jo bijote“. Kodėl bijoti to, kuri mylime? Tačiau R. Mikalauskas tikintiesiems

aiškino, jog „išminties pradžia yra pagarbi Dievo baimė“. Pasak jo, ir mūsų protėviai neveltui vartojo žodį „dievobaimingas“. Kunigas sakė, jog Dievas nėra žmogus, jis tik tampa žmogumi, todėl mes visi turime bijoti prarasti Jo malonę. „Pati didžiausia baimė – atsidurti Dievo priešų sąrašė“, – pamokslavo dvasininkas. Jis pastebėjo, jog žmonės kartais guodžiasi, kad nežiūrint dievotumo, kartais labai nesiseka gyvenime, lanko negandos. Pasak kunigo, paskutiniaisiais laikais kentėti teks visiems. Skirtumas tik vienas – „ar tu kentėsi kaip Dievo vaikas, ar kaip plėšikas“.

Pamokslautojas prašė atkreipti dėmesį į eilutes, raginančias šlovinti Viešpatį. Ir tuoj pat pasidžiaugė, jog evangelikai reformatai tą puikiai daro ir kasmet organizuojamose kapinių šventėse susirenka ir žilaplaukiai senoliai ir tėveliai, vedini mažučiais vaikais. Rinkuškiuose ne vieno dėmesį atkreipė mergaitė, kuri į šventę atsinešė net savo lėlytę ir ją ant pievutės pasodino „klausytis“ pamokslo. Kai kurie tikintieji pastebėjo, jog tai teikia vilties, kad ateityje tokie jauni žmonės ne tik patys nenutols nuo tikėjimo, bet ir savo vaikus mokys mylėti Dievą bei lankyti savo protėvių kapus.

Aiškindamas Apreiškimo knygos eilutes, dvasininkas kalbėjo, jog labai svarbu atkreipti dėmesį į minimas Avinėlio vestuves ir tyra drobe apsilviusią nuotaką. „Jėzus Kristus mums visiems davė „kreditinę kortelę su sąskaita“. Jis kviečia į puotą. Mums belieka eiti, eiti į gyvenimą ir apsilvilti teisumo darbais („Drobė – tai šventųjų teisūs darbai“). Tačiau žmogui būdinga klysti – jis dažnai susireikšmina, dažnai siekia nuo Dievo garbės „atsipjauti“ sau puikybės. Žmonės, pasak kunigo, tarsi besparniai angelai, įvesti į gyvo tikėjimo pasaulį, turi nepamiršti šlovinti Visagalį ir jam dėkoti.

Kun. R. Mikalauskas visus kvietė dėkoti ir į Amžinybę išėjusiems artimiesiems už suteiktą gyvenimo dovaną ir kitas dvasines vertybes, kurias esame per juos gavę. Kunigas ragino nepamiršti gautomis dovanomis dalintis su visais šalia esančiais.

Gražina Dagtė
Nuotr. autorės

IŠTIRK KRIKŠČIONYBĘ

Visą spalio mėnesį Vilniaus ev. reformatų parapijoje kas sekmadienį prieš pamaldas vyksta mokymai „Ištirk krikščionybę“, kuriuos veda lektorius Vaidotas Ickys. Kursas „Ištirk krikščionybę“ oficialiai buvo pristatytas Didžiojoje Britanijoje 2001 metais ir naudojamas per 50

pasaulio šalių, yra išverstas į 27 kalbas. Į Lietuvą jis atkeliavo po daugiau kaip dešimties metų. Pagrindu paimta Morkaus evangelija, kadangi ji yra pati trumpiausia. Kursas „Ištirk krikščionybę“ parengtas pagal tris esmines Evangelijos pagal Morkų temas: Kas yra Jėzus – Jo tapatybė; Kodėl Jėzus atėjo – Jo misija; Ką reiškia sekti Jėzumi – Jo kvietimas. Užsiėmimų metu skaitomos eilutės iš Evangelijos pagal Morkų, aptariamoms, diskutuojama ir po to peržiūrimas tam užsiėmimui skirtas vaizdo klipas.

„V.r.ž.“ inf.

Naujoji biblioteka Biržuose

Biržų rajono savivaldybės administracija informavo, kad 2014 m. rugsėjo 4 d. Biržų miesto viešosios bibliotekos pastato (numatoma statybos vieta – į pietvakarius nuo reformatų bažnyčios, J. Bielinio g., „V.r.ž.“ past.) projektinius pasiūlymus svarstė Lietuvos Architektų sąjungos Vilniaus skyriaus Architektūros-urbanistikos ekspertų taryba. Posėdžio metu konstatuota, kad projektuojant šiuolaikinį modernios funkcijos pastatą, kontrastas su senąja architektūra neišvengiamas, tačiau pateikto objekto originali ir pagrįsta konfiguracija sklypo plane, jo aukščio ir tūrio santykis su aplinka, mastelis, erdvės pajautimas, siluetas (šiuolaikinis šlaitinis stogas) leidžia manyti, kad pastatas darniai įsikomponuos į urbanistinio draustinio kraštovaizdį.

Architektūros ekspertų nuomone, projektuojamas bibliotekos pastatas savo masteliu, tūrio skaidymu jau-

triai sureaguoja į gamtinę aplinką, išsaugodamas vertinguosius medžius, pylimėlį ties sankryža. Savo vidaus erdvėmis pastatas atsiveria į vertingiausias kraštovaizdžio elementus.

Projektuojamas bibliotekos pastatas papildys kultūrinę-visuomeninę urbanistinio draustinio funkciją, savo planine struktūra tarsi atkartos fortifikacinių įrenginių formą, tuo būdu sustiprindamas vizualiąją sąsają su tvirtovės komplekso elementais.

Bibliotekos pastato J. Bielinio gatvėje projektinius pasiūlymus svarstė Architektūros-urbanistikos ekspertų taryba pažymėjo, kad kiekviena karta palieka savo indėlį kultūros palikimo formavime, kaip ir visi architektūros stiliai atspindi savo laikmetį. Statinys yra savo amžiaus išraiška ir jo negalima atkurti ar rekonstruoti.

Sutrumpinta iš Biržų rajono savivaldybės informacijos

Senjorų išvyka

Gražūs šių metų rudens orai spalio 9 d. pakvietė senjorus aplankyti Liubavo dvaro, esančio netoli Vilniaus, vandens malūne įrengtą muziejų. Pakeliui užsukome į Vilnius – Molėtai kelio kairėje pusėje, prie Meškonių kaimo, ant kalvos dar XIX a. pradžioje įrengtą vieną iš 34 iki mūsų dienų išlikusių Struvės geodezinio lanko punktų. Lietuvoje tėra išlikę trys: be minėto Meškoniuose, dar Paliepiukuose (Nemėžio sen.) ir Gireišiuose (Rokiškio raj.).

Struvės geodezinis lankas, sudarytas 1816–1852 m. – tai apie 2820 km ilgio trianguliacijos (trikampių) grandinė, skirta tiksliai Žemės dienovidinio lanko ilgiui nustatyti ir apskaičiuoti Žemės formą ir dydį. Linija eina tiksliai šiaurės–pietų kryptimi ir tęsiasi nuo Dunojaus žiočių, prie Juodosios jūros, iki Fuglesneso (Norvegija), Arkties vandenyno pakrantėje. Lankas kerta šias dabartines valstybes: Moldovą, Ukrainą, Baltarusiją, Lietuvą, Latviją, Estiją, Suomiją, Švediją, Norvegiją.

Geodezinis lankas pavadintas estų astronomo Frydricho Georgo Vilhelmo Struvės vardu, kuris sukūrė metodiką dienovidiniam lankui išmatuoti, sudarydamas trianguliacijos (trikampių) grandinę, kurią sudarė 259 trikampiai su specialiais ženklais įtvirtintomis viršūnėmis. Deja, iki dabar jau nei trikampio, nei specialio ženklo neišliko, tik pažymėta vieta ir pastatytas UNESCO žymeklis, skelbiantis, kad objektas įtrauktas į Pasaulio paveldo sąrašą. Buvo smagu

paklaidžiojus (nes ne visi vietiniai gyventojai žino ir gali parodyti) surasti ir užkopti į aukštą kalvelę bei nuo jos pasidairyti į rudens spalvomis švytinčias apylinkes.

Kur kas paprasčiau buvo surasti Liubavo dvarą, nors jame taipgi nėra vienas iš važiuosiuoju nebuvo buvęs, užtat daug girdėję ir prisiskaitę.

Liubavo dvaras rašytiniuose šaltiniuose minimas dar XVI a. Pirmieji žinomi savininkai buvo LDK politinis veikėjas I-ojo Lietuvos Statuto autorius grafas Albertas Goštautas, o jam mirus Liubavą paveldėjo sūnus Stanislovas Goštautas – pirmasis Barbaros Radvilaitės vyras.

Pasibaigus Goštautų giminei, Liubavo dvaras 1542 m. išmaros teise atiteko valstybei, kurios valdovas tuo metu buvo LDK didysis kunigaikštis Žygimantas Senasis. Jam perėjo ir kiti gausų Goštautų turtą sudarę dvarai: Geranainys, Kėdainiai, Liubčia, Mėguva, Biržai, Trakai, Medininkai, Dieveniškės, Tikocinas ir daug kitų. Po Žygimanto Senojo mirties dvarai, taigi ir Liubavas, atiteko jo sūnui Žygimantui Augustui, kurio antroji žmona buvo Barbora Radvilaitė. Tad manoma, kad Liubavo dvaro rūmuose yra buvusi ir garsioji Radvilaitė, Mikalojaus Radvilos Rudojo sesuo. Tiesioginiu Liubavo dvaro savininku Radvila Rudasis tapo XVI a. II pusėje, kai jis iš šių valdą iškeitė tėvoninį dvarą Rokantiškėse, nes Liubavas buvęs patogioje vietoje – pakeliui į Radvilų Dubingių rezidenciją. Vėliau Liubavo dvarą valdė Golejevskiai,

Tiškevičiai, Krišpinai–Kiršenšteinai, paskutiniai savininkai – Slizieniai.

Visų, valdžiusių dvarą, didikų herbai dabar puošia reprezentacinės malūno muziejaus patalpos sieną. Svarbiausi dvaro pastatai nėra atstatyti ar restauruoti, tik malūnas, kuris ir dabar veikia (jei bebrai nepagriausžia medinės įrangos Žalesos upelyje), ir elektra apsirūpina pats bei ją tiekia apylinkės gyventojams. Malūno ekspozicija pasakoja apie malūnininkystę, malūnininko buitį, taip pat dvaro istoriją, eksponuojamos kažkada dvarą puošusių paveikslų nuotraukos, kurių originalai saugomi Kauno muziejuose.

Grįždami namo senjorai pakeliui dar užsuko į netoli Antavilių pernai įkurtą Zamečkavo skulptūrų parką. Tai už Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai skirtas lėšas sutvarkytas miško plotelis, kur pastatyta 20 medinių skulptūrų, nutiesta 1050 kv. m medinių pėsčiųjų takų, įrengtos pavėsinės. Vienoje iš jų, pakviesti senjorės Olgos, pasivaishinome jos ir kitų iškeptais pyragais, obuoliais, atsigėrėme arbatos.

Dalija Gudliauskienė

I N F O R M A C I J A

Spalis 3 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje Tarptautinės mokytojų dienos proga koncertavo Balio Dvariono dešimtmetės muzikos mokyklos mokiniai ir mokytojai: solistai-vokalistai, pučiamieji, fleitų orkestras.

Henrikas Barauskas

Spalis 14 d. vakarą didžiojoje LRT studijoje susirinkę „Auksinio balso“ gerbėjai turėjo galimybę ne tik pasiklausyti lietuviškų dainų koncerto, bet ir tapti svajonės išsipildymo liudininkais. LRT projekto „Svajonę turiu“ dalyvis – Vilniaus ev. reformatų parapijos narys – Henrikas Barauskas su orkestru įrašė Algimanto

Raudonikio kūrinį „Tėvynė“. 86-erių metų svajotojas tikino, kad padainuoti scenoje su Vytauto Lukočiaus vadovaujamu orkestru troško seniai. Henriką publika palydėjo gausiomis ovacijomis ir šūksniais. /www.lrt.lt informacija/

Spalis 15 d. LMA Vrublevskių bibliotekoje įvyko teminis vakaras, skirtas K. Donelaičio jubiliejiniams metams. Pokalbio tema – Mažosios Lietuvos paveldas nuo K. Donelaičio iki mūsų dienų. Kultūros paveldo tyrėjai Marija ir Martynas Purvinai pasidalino mintimis, kaip keitėsi šis kraštas ir jo žmonės, kas išliko iki mūsų dienų, kaip mokslininkai tiria ir fiksuoja senovės palikimą. Vakarą metu savo kūrybos darbus pristatė menininkė Jūratė Buožienė, sukūrusi batikos darbų ciklą „Dingę prūsai“, skirtą Mažajai Lietuvai ir K. Donelaičiui /LMA Vrublevskių bibliotekos inf./. Dailininkė Jūratė šiuos savo darbus demonstravo ir pasakojo apie jų sukūrimo motyvus rugpjūčio mėn. Vilniaus parapijos šventėje Buikose pas Arlauskus.

Dailininkė Jūratė Buožienė

Spalis 19 d. Vilniaus parapijos namuose Lietuvos banko Pinigų gamybos organizavimo ir ekspertizės skyriaus Grynųjų pinigų tarnybos vyriausioji ekspertė Nijolė Baltrūnienė supažindino su nuo 2015 m. sausio 1 d. įvedamo euro banknotais, pasakojo apie euro banknotų apsaugos požymius. Nuo 2015 m. sausio 1 d. Lietuva taps devynioliktąja euro zonos nare, kurioje bus įvestas euras. Euro įvedimo kursas Lietuvoje – 3,4528 lito už 1 eurą.

Lankėsi Švedijoje

Rugsėjo mėnesį Švedų evangelikų ekumeninės Bažnyčios, bendradarbiaujančios su Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia (Biržų rajono viešosios įstaigos „Vaiko užuovėja“ steigėja), kvietimu ir lėšomis Vekšės (Švedija) savivaldybėje lankėsi Savivaldybės administracijos Vaiko teisių apsaugos skyriaus vyriausioji specialistė Danutė Pranaitienė, Kultūros ir sporto skyriaus vyriausiasis specialistas (jaunimo reikalų koordinatorius) Merūnas Jukonis, viešosios įstaigos „Vaiko užuovėja“ darbuotojai Danutė Nindriūnaitė ir Vidmantas Navalinskas. Svečiai buvo supažindinti su Švedijos politine sistema, savivaldybės struktūra bei socialinių tarnybų darbu. Išskirtinis šio miesto bruožas – pasiekimai ekologijos srityje. Vekšė garsėja kaip žaliausias Europos miestas.

Pagrindinė viešnagės vieta –

vaikų socializacijos centras Rido Bruno (Ryd Brun) vietovėje. Čia biržiečiai praleido dvi dienas. Su įstaigos veikla ir darbo metodais supažindino centro direktorius Larsas Fredriksonas.

Rido Bruno centras – valstybinė institucija, veikianti jau 20 metų. Į šią instituciją patenka vaikai nuo 13 iki 16 metų amžiaus, turintys psichosocialinių problemų, linkę nusikalsti ar piktnaudžiaujantys psichotropinėmis medžiagomis. Jaunuoliai čia būna 8–9 mėnesius, jiems teikiama kompleksinė pagalba. Įstaigoje vienu metu gali gyventi 20 paauglių. Jie mokosi netoli centro esančioje specialioje mokykloje. Dirbant su vaikais siekiama, kad jie patys norėtų pakeisti savo gyvenimą. Centras vadovaujasi mokslininkų rekomendacijomis apie efektyvų elgesio kitimą ir naudoja tik

mokslininkų patvirtintus metodus. Ypač nemažai dėmesio skiriama darbuotojų profesinei kompetencijai, todėl darbuotojai nuolat dalyvauja įvairiuose mokymuose, tobulina savo žinias bei kvalifikaciją. Centre taikomos įvairios programos, ieškoma naujų darbo metodų.

Naudojamos elgesio korekcijos bei kriminalinės prevencijos programos, daromas poveikis per jaunuoliui artimą aplinką, taikoma darnios šeimos bei dialektinio elgesio terapija.

Biržiečiai taip pat apsilankė Vekšės evangelikų ekumeninės Bažnyčios bendruomenės namuose. Šioje Bažnyčioje vykdoma intensyvi socialinė veikla, yra aktyvios jaunimo grupės. Paskutinę vizito dieną svečiai iš Biržų vyko į kitas įstaigas, skirtas vaikams ir jaunimui. Susipažino su sutrikusio intelekto vaikų ir

Sveikiname

Vilniaus reformatų parapijos tarybos narę
MARYTĘ TREČIOKAITĘ,
 rugsėjo 28 d. atšventusių 75 metų sukaktį.
 Te Viešpats saugo ir globoja Tave, tesuteikia Tau jėgų ir
 energijos einant gyvenimo keliu.

Vilniaus ev. reformatų parapijos taryba,
 Reformatų senjorų draugijos nariai

Sveikiname

Parapijietę **RIMUTĘ LAPIENYTĘ,**
 atšventusių 60-ies metų sukaktį.
 Linkime sveikatos, tikėjimo ir pasitikėjimo Viešpačių...

Vilniaus ev. reformatų parapijos taryba,
 Reformatų senjorų draugijos nariai

◀ atkelta iš 11 p.

jaunimo centro bei Atviro jaunimo centro veikla, apžiūrėjo pastatą, kuriame veikia jaunimo kavinė, kur niekur nedirbantis ir nesimokantis jaunimas gali ateiti tiesiog praleisti laiką, pabendrauti vieni su kitais ar jaunimo darbuotojais.

Prieš išvykdami biržiečiai parapijos namuose susitiko su Vekšės evangelikų ekumeninės Bažnyčios bendruomenės, remiančios vaikų namus ir finansuojančios šį projektą, nariais. Kunigas Gunaras Petersonas bei kiti susitikimo dalyviai

domėjosi vaikų gyvenimu Biržų rajone, viešosios įstaigos „Vaiko užuovėja“ perspektyvomis. Aptartos tolimesnio bendradarbiavimo gairės, nutarta tęsti projektą, kuriame ir kiti viešosios įstaigos „Vaiko užuovėja“ darbuotojai bei jų socialiniai partneriai galės įgyti naujų žinių bei kompetencijų, reikalingų dirbant su rizikos grupės vaikais.

**Biržų rajono savivaldybės
 informacija**

Leidinio spaudos rėmėjas

Birbinių g. 4a, LT-02121, Vilnius
 tel.: +370 5 2627585
 mob.tel.: +370 655 24403
 Linksmoji g.5, LT-02041, Vilnius
 tel.: +370 5 2639004
 mob.tel.: +370 652 11944

www.klion.lt

LAIDA EVANGELIKAMS

„KELIAS“

Per „LRT Kultūra“ –
 kiekvieną šeštadienį
 10.30 val.

Laidos autorė
 Ina Drašutienė,
 mob. tel. +370 686 59625,
 el.paštas: inadra@takas.lt

Laiškus redakcijai galite rašyti:

Pylimo 20-13, Vilnius,
 Vilniaus ev. reformatų parapijos raštinė,
 el.paštas: dalija@mail.lt

Parėngė Dalija Gudliauskienė,
 tel. 8 685 74 951

Redagavo, spausdino

Raimondas Natka,
 Danutė Kavaliauskienė,
 Damian Finer

Leidėjas:

Vilniaus ev. reformatų parapija
 Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taisy ir trumpina
 savo nuožiūra

9 772019 512000

Laikraštis platinamas už auką.
 Leidžiamas tik iš surinktų aukų.